

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΚΑΤΑ ΗΕΜΗΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Συνδρομή ἔτησια καὶ προπληρωτέα, ἐν Ἀθήναις, δραγμαὶ 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραγμαὶ 14. — Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 15. — Αἱ καταχωρήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Γραφεῖον κάτωθεν τῆς Δημαρχίας. — Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτῶν 10.

Διευθυντῆς ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ | ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ Διαχειριστῆς

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ — ΕΤΟΣ Ι'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 27 Δεκεμβρίου 1887, ΚΥΡΙΑΚΗ,

ΑΡΙΘ. 7

ΟΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Ὅστις ποτὲ ὑμῶν ἐπεσκέφθη πινακοθήκας διχοφώρων πόλεων ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ θὰ παρετήρησε πληθὺν πινάκων παλαιῶν καὶ ἰδίως μεσαιωνικῶν, οἵτινες προξενουσι σεισμὸν εἰς τὰ νεῦρα καὶ κλονισμὸν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς καλαισθησίας. Ἐὰν συμβουλευθῆτε τὸν Baedeker ἢ κανένα ἄλλον πολύμητιν ὁδηγὸν ἢ τινὰ κριτικὸν κατὰλογον θὰ ἀνοίξητε τὰς σιαγόνας σας, θὰ ὑψώσητε μετ' ἀπορίας τοὺς ὤμους καὶ θὰ γουρλώσητε τὰ ὄμματα ἀναγινώσκοντες ἐν αὐτοῖς ὅτι τὰ τερατωδέστατα ταῦτα ἔργα εἶναι... ἀριστουργήματα. Θὰ ἀκούσητε περὶ ὕψους ἰδεῶν, περὶ ἀρμονίας χρωματισμοῦ, περὶ δυνάμεως καὶ μαγεϊκῆς συνθέσεως, περὶ ἀνυπερβλήτου αἰσθητικότητος. Τὰ διαβάζετε ὅλα ταῦτα καὶ τὰ καταπίνετε, ὡς τὰ δυστυχῆ ἑλληνόπαιδα τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς τοῦ Χριστοδοῦλου ἢ καὶ τὴν ψυχολογίαν τοῦ Ὁλυμπίου. Λέγετε «σωστὰ εἶνε, ἀλλὰ δὲν καταλαμβάνω τίποτε.» Ἐπρεπε νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρεθέτομεν ἐνταῦθα ξυλογραφήματα τῶν ἔργων τούτων, ὅπως μείνητε ἐνεοὶ πῶς συμβιβάζονται μὲ αὐτὰς τὰς καρικατούρας αἱ κριτικαὶ τῶν περὶ αὐτῶν γραψάντων τεχνοκριτῶν. Καὶ ἐν τούτοις ἡ γῆ κινεῖται· καὶ ἐν τούτοις τὰ ἔργα ταῦτα λέγονται ἀριστοτεχνήματα! Ὁ γλύπτης Κράφτ, οἱ ζωγράφοι Dürer, Holbein, Cimabue, οἱ τῆς Κολωνικῆς Σχολῆς καὶ τόσο ἄπειροι ἄλλοι ὕψωσαν τὸ γελοῖον ἐν τῇ τέχνῃ τόσο ὑψηλὰ ὥστε νὰ ἐκλαμβάνηται ὡς sublime ὑπὸ τῶν κριτικῶν. Ἐχει, βλέπετε, καὶ ἡ κριτικὴ τοὺς σχολαστικούς της, οἵτινες, βλέπουν αἰσθημα εἰς τὴν βλακίαν, κάλλος εἰς τὴν ἀσχημίαν καὶ ἀρμονίαν χρωμάτων εἰς τὰς μουτζούρας.

Ἄλλοίμονον εἰς δὲ τίνα, πειθόμενον εἰς τὴν ἀπλὴν περὶ τούτων ἀνάγνωσιν, ἐκφράζει θαυμάσμον ἐπὶ τοιούτων ἔργων, μὴ ἰδίως ὀφθαλμοῖς ταῦτα ἰδῶν. Ἡμπορεῖ κατὰ τὸ λεγόμενον «νὰ τὴν πάθη μιὰ χαρὰ». Ἀναγινώσκομεν περὶ τοῦ Σιμαβοῦ λ. χ. ὅτι οὗτος εἶναι ὁ ἰδρυτῆς τῆς Τέχνης τῆς Ἀναγεννήσεως περὶ τὸ 1240 γεννηθεὶς, περὶ οὗ ὁ γερμανὸς τεχνοκρίτης Lübke, ὁ τὴν ἀρίστην «τῆς Τέχνης Ἱστορίαν» συγγράψας γράφει τάδε: «Ὁ Σιμαβοῦς, εἰς τὸ ἔνομα τοῦ ὁποίου συνηνώθη διὰ παντὸς ἡ μὲρρωσις νέου ρυθμοῦ ἐν τῇ ζωγραφικῇ, ἤντησε μὲν καὶ

αὐτὸς τὴν τέχνην τοῦ ἐκ τοῦ βυζαντιανοῦ αὐστηροῦ, μεγαλοπρεποῦς ρυθμοῦ, ἀλλ' ἠυδόκησε νὰ ἄρῃ ἀληθῆ νίκην, μετατρέψας τὸν ρυθμὸν τούτον ἐπὶ τὸ ὠραιότερον, φυσικώτερον καὶ ἀληθέστερον.» Capito? Δαιμονία ὑπαρξίς αὐτὸς ὁ Σιμαβοῦς! Λάβετε τώρα, σὰς θερμοπαρακαλῶ, τὴν καλωσύνην, φιλότεχνοί μου ἀναγνώσται, καὶ σεῖς μὲ τὰ εὐαίσθητα νεῦρα, φίλοι ἑλληνίδες, νὰ πλησιάσητε ἐάν που εὔρητε ἀβόδως τὰ ἔργα τοῦ ἰταλοῦ τούτου μεγάλου τῆς Τέχνης ἀναμορφωτοῦ. «Ὡ μὴ τρομάζετε! Σὰς βλέπω ἀπὸ τώρα νὰ συνωφρουῖσθε καὶ νὰ ὠχριάτε... Ἐχετε δίκαιον. Εἶναι ὡς ἐκεῖνα τὰ αἰγυπτιακὰ ἢ καὶ τὰ τῶν προϊστορικῶν χρόνων ἑλληνικὰ ἀγάλματα, περὶ ὧν ἐὰν ἐκφράσητε δυσἀρέσκειαν, ἤμπορεῖ νὰ σὰς κατακερματίσῃ ὁ κ. Κουμανοῦδης. Ἀγοράζονται χιλιάδες ἐν τούτοις αὐτὰ τὰ ἔργα, πουλοῦν τὴν σκούφιάν των οἱ Γερμανοὶ διὰ ν' ἀποκτήσωσιν ἓνα Dürer. Τί διάβολο! εἶναι τρελλοὶ λοιπὸν αὐτοὶ οἱ Κριτικοί;

— Τρελλοὶ δὲν εἶνε, ἀλλὰ μονομανεῖς. Βλέπουσι πολλάκις ἀνύπαρκα πράγματα, ὡς οἱ ἰατροὶ, οἵτινες καὶ εἰς τὸν ψητὸν γάλλον, ὅστις τόσον γαργαλιστικὴν ἀναδίδει κνίσσαν, φαντάζονται βακτηρίδια καὶ μολεκούλια. Φοροῦσι δίοπτρα ἐξωραϊστικά— εἶνε, μὲ ἄλλους λόγους. . . ἐρωτευμένοι.

Ἐκ τῶν τεχνολόγων τῆς Γερμανίας ὁ μᾶλλον τοιούτων φαντασιῶν ἀπηλλαγμένος καὶ ὁ μᾶλλον καθερὰν ἔχων τὴν ὄρασιν εἶνε ὁ Ρέβερ, ὅστις πλειστάκις μὲ τὰς κωμικωτάτας ἐκφράσεις καὶ τὰ πικρότατα σκώμματα κατακεραύνωσε τὰς ἀγιογραφίας ταύτας, πιέζων ἰδὸ πατριωτικὸν τοῦ αἰσθημα πρὸ τῆς ἀληθείας. Μερικὰ ἔργα τούτων ἔχουσιν ἀξίαν ἀλλὰ . . . ἀρχαιολογικὴν, ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. Λαμπάκη. Ἀλλὰ διὰ πάντι μὴ γνωρίζοντα τὴν ἱστορίαν αὐτῶν καὶ μὴ λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐποχὴν, τοὺς ὄρους καὶ τὰς ἐπικρατούσας ἰδέας ὑφ' ἃς ἐξετελέσθησαν ὡς καὶ τὴν ἀκαταπόνητον ἐργασίαν καὶ τὸ φιλοπρόδοτον τῶν τεχνιτῶν ἐκείνων, διὰ πάντα ἄρα ψυχρὸν καὶ ἀδαῆ θεατὴν αἱ γραφαὶ αὐταὶ εἶνε μορμολύκεια, εἶνε φάσματα, καλλικάντζαροι ἢ παμπουλίδες εἰς ἄτακτον τρέποντα φυγὴν. Βεβαίως ἡ Γερμανία ἢ γῆ τῆς ἀσχημίας καὶ τῆς . . . μωρίας ἰδίως κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς, ταρταρικοὺς τοῦ μεσαιωνοῦ χρόνους παρήγαγε τοὺς κορυφαίους ἐν τῇ τάξει ταύτῃ τῶν καλ.

λιτεχνῶν ἢ κάλλιον τῶν ἀσχημοτεχνῶν. Αἱ πρῶται αἰθουσαι τῶν πινακοθηκῶν τῆς Διέσεως, τοῦ Βερολίνου, τοῦ Μονάχου καὶ ἄλλων πόλεων τῆς Γερμ. αὐτοκρατορίας, ἐν αἷς εἶνε ἐξηρητημένα τὰ γυναικ. καὶ ἄδολα ἀρχαῖα γερμανικὰ ἔργα, εἶνε ἀπρόσιτοι· ὅλοι ὅσοι ἐπισκέπτονται τὰς πινακοθήκας ταύτας τρέφουσιν εἰς τὰ τέσσαρα, ὡς νὰ ἐδιώκοντο, ὅπως διέκωπον τὸ ταχύτερον δι' αὐτῶν καὶ γλυτώσωσιν ἀπὸ τὰ φρόνητρα ἐκεῖνα. Τί θηριοτροφεῖον! Οὔτε οἱ Ἑσκιμῶι εἰς τὴν πινακοθήκην των δὲν θὰ τὰ ὑπερέβαλλον κατὰ τὴν ἀσχημίαν. Καὶ ἐν τοῦτοις ὁ Baedeker! Αὐτὸς ἐξαντλεῖ τὸ λεξιλόγιον τῶν ἐγκωμιῶν, τί δὲν λέγει περὶ αὐτῶν, τί ὕψος, τί βελύγη, τί γνώσιν τῆς ἀνατομικῆς δὲν ἀποδίδει εἰς ταῦτα! ἐξαντλεῖ ὅλα τὰ θυμικτικὰ σημεῖα τῶν τυπογραφείων! Ἡ θρησκεία ἥτις ἐξέθρεψε τοὺς ἀγγέλους τῆς τέχνης, τὸν Ραφαήλ, τὸν Μουρίλλο καὶ τὸν Ροῦβενς, ἡ αὐτὴ ἐξέμωρος, μήτηρ ἐγέννησε καὶ τοὺς τερατογράφους τεχνίτας τῶν σχολῶν τῆς Κολωνίας καὶ Νυρεμβέργης, τὰ μαθητάρια ὡς καὶ τοὺς καπουτσίνους τῆς Λομβαρδικῆς καὶ τῆς τσικκνικῆς σχολῆς, τὰ μορμολύκεια τοῦ ῥομανικοῦ καὶ τοῦ γοθικοῦ ῥυθμοῦ, πρὸς δὲ καὶ τοὺς . . . ἱερομονάχους τοῦ Ἀγ. Ὄρους.

Σκοπὸς τῆς τέχνης, ἐστὶ λέγουσι, τὸ ποιῆσαι τὸ τέλειον καλόν· τὸ λέγουσιν ὡς μεγάλην ἀλήθειαν ἢ ὡς μέγα ψεῦδος;

Ὁ Χριστὸς, ἡ Παρθένος καὶ ἡ γορεία τῶν ἀγγέλων διεκωμωδῆθησαν αὐτόχρημα ὑπὸ τῶν Δύρερ, Χόλβριν, Κράναλ, τῶν λοιπῶν ἄλλων μεσαιωνικῶν τεχνιτῶν ὡς καὶ τῶν ἐλλήνων μοναχῶν. Ἐκ τῶν ἀγιογραφῶν ἢ μᾶλλον δεινῶς γελοιογραφηθεῖτα εἶναι ἡ «Γέννησις τοῦ Χριστοῦ». Ἐν μερικαῖς γραφαῖς βλέπετε ὀλόκληρον ἀγέλην βοῶν, ἵππων, προβάτων, ταύρων καὶ ὄνων ἀκόμη—πῶς ἀλλέως θὰ καταλάβῃ ὁ κόσμος ὅτι εἶνε φάνη!—Εἰς τινὰ δὲ γωνίαν ὡς δευτερεύον καὶ ἐπουσιώδες κεῖται ὁ Χριστὸς ἐπὶ τῶν

ἀχῦρων ἢ καὶ ἐπὶ τῆς ἀγκάλῃς τῆς Θεοτόκου, πολυτελέστατα ἐνδεδυμένης μὲ τὸ ἐνδύμα τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων, μέχρι τῶν λεπτομερειῶν πιστότατα ἀντιγεγραμμένον. Ἄνωθεν τοῦ Κυρίου εἶνε ἐξωγραφημένος ὁ ἀστὴρ μὲ ἀκτίνας, ὡς χαρμηδῶς διασχίζούσας τὴν οὐθόνην. Ἀλλαχοῦ πάλιν βλέπομεν τὴν Παρθένον μὲ τὸν Ἰησοῦν κάτωθεν δὲ πλῆθος ἀγγέλων, ἄλλων καθημένων καὶ ἄλλων ἱσταμένων μὲ βιοτιὰ καὶ μὲ λαοῦσα, ὡς νὰ ἐώρταζεν ἡ Παναγία καὶ εἶχε πανηγύρι. Οἱ κακόμοιροι ἐκεῖνοι τεχνῆται ἤκουον περὶ «γοροῦ ἀγγέλων» καὶ ἐπίστευον ὅτι καταλληλότερος τρόπος εἶνε νὰ ζωγραφῆσωσιν ὀλόκληρον ἐρηγηστραν. Ἀφήνομεν τὰ λούσα, τὰ μεταξωτὰ, ταῖς φούνταις, τὰ μυτερὰ ὑποδήματα καὶ τοὺς χρυσοποικίλους θρόνους ὧν ἕκαστος λίθος ἀπετέλει ζήτημα τότε παρὰ τοῖς καλλιτέχναις. Ἄλλοτε πάλιν, ὅτε ἐπρόκειτο ζωγράφος τις νὰ γράψῃ ἀγιογραφίαν, κατὰ παραγγελίαν οἰκογενείας, δὲν ἤρκετο εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἁγίων ἀλλὰ ὡς προσκυνητὰς καὶ θεκτὰς ἐξωγράφει καὶ ἀνεκάτευε μέσα ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς οἰκογενείας, ὥστε συγχρόνως ἦτο δι' αὐτὴν ἀγιογραφία καὶ προσωπογραφία!

Ὁ Δύρερ, ὃν οἱ γεμανοὶ τεχνολογοῦνται θέτουσι πλησίον τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου καὶ τοῦ Λεονάρδου-δὰ-Βίντσιο ἔχει πλεῖστα ἔργα ἀληθῶς ἀπαίσια καὶ διὰ τοὺς μᾶλλον χονδροφθεικαμένους στομάχους. Κατὰ κινήσεις κεφαλῶν στραγγαλιστικῆς, μερικῆς χεῖρας ἐστρεβλωμένας καὶ εἰδεχθεῖς, πολλὰ σώματα παρεμμορφωμένα, γελοῖα καὶ κωμικὰ ὀρηκευτικά ἐκστάσεις μετὰ τοιαύτης ναίμετο, ὥστε νὰ διεγείρωσιν ἀσβεστον τὸν γέλωτα, ὅλα ταῦτα εἶναι τόσο ἀνακατωμένα καὶ μπερδευμένα φύρδην μίγδην ἐντὸς τῆς αὐτῆς οὐθόνης ὥστε προσενοῦσιν ἀναστάτως εἰς τὰ ἐντόσθια τοῦ θεατοῦ. Εἰς τῶν πινακῶν του παριστᾶ τὴν «Γέννησιν τῆς Παρθένου». Horribile visu! Ὀλόκληρον νοσοκομεῖον, δὲν ἤξεύρομεν πόσαι κλῖναι καὶ τί πλῆθος ὑπηρετῶν. Τί κινήσεις, τί χαλασμοὶ κόσμου! παιδιὰ, φωναί,

2 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΡΑΜΗΑΓΑ» — 2

ΘΕΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Α'.

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Οἱ ἐπὶ τῶν ἐδρῶν καθήμενοι ἀπαρτίζουσι τὸ δικαστήριον, οὗ τινος γραμματεὺς εἶναι ὁ Μῶμος, ὡς νεώτερος, οἱ δὲ λοιποὶ, οἱ κάτωθεν πίνοντες καὶ ἀδολεσχούντες, τὸ φιλοπερίεργον ἀκροατήριον.

Δύο τῶν δικαστῶν, ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, εἶναι γυναικες, ἀπόδειξις τῆς ἐπιπέδου ὅτι ἡ χειραφεσία τῆς γυναικός, πρὶν ἐφαρμοσθῆ ἔν τῷ νέῳ κόσμῳ, ἤρξατο ἐφαρμοζομένη ἐν τῷ παλαιότερῳ, ἐν τῷ κόσμῳ δηλ. τῶν ἀθανάτων.

Τώρα ὅμως γεννᾶται μία ἀπορία: ἀφοῦ εἶναι ὅλοι συνθηροισμένοι διατὶ δὲν ἄρχεται ἡ συνεδρία;

Διότι λείπει εἷς, ὁ Ἀπόλλων.

— Οὐφ! καὶ αὐτὸς ὁ εὐλογημένος τὸ παράκανε πάλι! . . . δὲν ὑποφέρεται νὰ τὸν περιμένουμε τόσην ὥρα! ἀναφωνεῖ, μετ' ἀγκυακτῆσεως σχεδόν, ὁ Ζεὺς.

— Μπᾶ! κύριε πρόεδρε, δὲν εἶναι τίποτε! — σπεύδει ν' ἀπαντήσῃ ὁ λιμαδόρος Μῶμος, ὅστις ἐζήτει ἀφορμὴν

διὰ νὰ λιμάρῃ.—Ὁ Ζαχαρόνη μὲ τῆς παληαῖς του φιλενάδας . . . τῆς Μούσας τῆς πλακωτικῆς!

Οἱ Θεοὶ γελοῖσι κροτοῦντες δὲ τὰς χεῖρας φωνοῦσι:

— Γελά σου, Μῶμε! νὰ ζήσης ἄλλα γίλια χρόνια!

— Σὰς εὐχαριστῶ γὰρ τὴν . . . κατάρτα!

— Καλὲ, μὴ κακολογᾶτε τὸ παιδί, καὶ νὰ το, ἔρχεται! — προσθέτει μετὰ φιλαρκετικῆς ἢ γεροντοκόρη Ἀθηνᾶ.

Καὶ ὄντως γλυκεῖα φωνή, ὀλονὲν πλησιάζουσα, ἀκούεται ἄδουσα:

Beatrice, Beatrice,
questa sera son' felice

Ἡ ὄρα τῆς σκηνῆς ἀνοίγεται, καὶ ρίπτεται ἐντὸς ὁ Ἀπόλλων, κατάκοπος ἐκ τῆς ὁδοπορίας, μὲ μέτωπον κῆθιδρων καὶ μὲ κατάφορτα ἐκ κονιορτοῦ τὰ σανδάλια καὶ τὴν περισκελίδα.

— Γελά σας! φωνεῖ πρὸς τοὺς Θεοὺς καὶ προχωρῶν πρὸς τὴν τράπεζαν, κῆθεται ἐπὶ τῆς κενῆς ἔδρας, vis-a-vis ἀκριβῶς τοῦ Μῶμου.

IV

Ζεὺς. — Ἀμ' ἔλα δὲ, εὐλογημένε! βαρυστήσαμε νὰ σὲ περιμένουμε! . . .

ένα ταβιτινὸν ἀπειρίγραφτον. Διαδήλωσιν, κυριάν, μει-
ευτήριον ἢ ἴσως τὸ μικρὸν περβολάκι μετὰ τὰς παραμάταις
καὶ τὰς καταπάδας μᾶλλον δύναται τις νὰ τὸ ἐκλάβῃ
ἢ ὡς τὴν Γέννησιν τῆς ἀειπαρθένου ἀγγελικῆς Μαρίας
ἣτις ἐγεννήθη ἐν τινι πτωχικῷ οἰκίσκῳ πλησίον μόνῃς
τῆς μητρὸς τῆς. Διὰ τοῦτο εἶχε δίκαιον ὁ ἀθάνατος Βοί-
leau νὰ εἴπῃ :

Du sublime au ridicule il n' y a qu' un pas.

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ 1887.

ἌΛΞ. Φιλοδελφεύς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ **ΧΘΕΣΙΝῆ ΛΗΚΑΔΑ**. — Εἶχε πολὺ τὸ ἐκρινδὸν ἡ
χθὲς ἡμέρα μετὰ τὴν ὄλιαν ἀθηναϊκὴν Ἱλακάδα τῆς, ἣτις
ἀπετέλει τόσον ὠραίαν ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν βουνῶν
μας χθόνι. Γάλλος ποιητὴς ὀνομάζει τὸ χθόνι *leukon pen-
thos tōn drosōn*, ἀλλὰ παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἔχει τὸ πένθιμον ἢ
ὄψις αὐτοῦ, ὅταν ἀπλώνεται ἐπὶ τῶν ὡσεὶ μαστῶν καμ-
πουμένων γλυκυτάτων γραμμῶν τῶν ὀρέων τῆς Ἀττι-
κῆς καὶ λαμποκοπᾷ ἢ λευκότης αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἡλιολαμ-
πῆ μας οὐρανόν. Τὸ χθόνι τῶν βουνῶν μας χθὲς ἐφαίνετο
μᾶλλον ὡς σάκχαρι ἀβρῶς ἐπικαθήμενον τὰς κορυφαῖς
αὐτῶν· ἔλεγεσθε ὅτι ἄγγελοι παιζόντες ἐσκέπασαν αὐτὰς
διὰ σακχαροκόκκους ὡς κολοσσιαίας τούρτας, ἢ πελώρια
τσουρέκια. Ἐξω, εἰς τοὺς ἀγρούς, ἐτρελλαίνοντο τὰ φλώ-
ρια καὶ ἡ καρδερίναις, καὶ ἐξεμύτιζαν, πυκνὰ πυκνὰ, τὰ
λευκὰ τῶν χμαμῆλων ἄνθη εἰς οἶοναί χθονισμένον μετα-
βάλλοντα τὸ ἔδαφος, ἐνῶ ὅπου δὲν εἶχον ἀκόμη φθάσει αἱ
τακεραὶ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες, ἐξαράζοντε τὴν γῆν ἢ παγω-
μένη ἀκόμη ἐκ τοῦ νυκτερινοῦ ψύχους ὑγρασίας.

ἈΠΟΛΛΩΝ (σπογγίζων διὰ ρινομάκτρον τὸ μέτωπον).
Συγγνώμην, κύριε Πρόεδρε, εἶχα ἓνα μικρὸν πονόδοντο...

ΜΩΜΟΣ. Μὰ τὴν Παναγιά! βάζω στοίχημα πῶς γὰρ
καρμυὰ Δάφνη πάλι...

ΖΕΥΣ. Σιωπή.

ἈΠΟΛΛΩΝ. Κ' ἐπέρσα ἀπ' τὸν κύριον Μπρέλλην γὰρ
νὰ μοῦ βγάλῃ τὸ πονεμένο δόντι!

ΜΩΜΟΣ. Σῶπα, ρὲ γεροξεκουτάρη! Τὸ παράκανεσ
πλεῖα δὲν λὲς πῶς κοπροσκύλαγες ἀπὸ κάτ' ἀπ' τὴν Ἀ-
καδηρίαν καὶ ἐκαμάρωνες τῆς περασμέναις ὠμορφιαῖς καὶ
τὰ κατ'καυμένα νεῖτά σου!... Ποῦ σὰς γάνει
κανεὶς ποῦ σὰς βρίσκει, ἐσένα καὶ τὴν κοκκίωνα Ἀθηνᾶ,
ὄλω καὶ ἀπὸ κάτου... μὰ μέλι ἔχει π' ἀνάθεμά την;...
κ' ἔπειτα...

ΖΕΥΣ. (μετ' αὐστηρότητος) Μῶμε!

ΜΩΜΟΣ. Ορίστε!

ΖΕΥΣ. Σκασμός!

ΜΩΜΟΣ (καθ' ἑαυτόν). Εὐχαριστῶ... Παρομοίως!

ΖΕΥΣ (ἀναλαμβάνων ἐκ τῆς τραπέζης τὸν κώδωνα καὶ
κρούων αὐτὸν ἰσχυρῶς). Ψυχὴ εἰς τὸ ἀκροατήριον!
ἄρχεται ἡ συνεδρίασις! Ἐρμῆ, ἄς προσέλθουν οἱ διάδι-
κοι! ὁ Ἐρμῆς προχωρῶν ἐν τάχει μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς
σκηνῆς, ἐξάγει τὴν κεφαλὴν του μόνον ἐκτὸς καὶ διὰ
βροντώδους φωνῆς ἀνακραῖζει:

— Ἐρως!

Τολμηραὶ τινες μαργαρίται ἀνέθρωςκον τῆδε κάκεισε,
ἀνάργε! ἀνάργε! σὰν τὸ φιλὶ ποῦ θέλει νάχη νοστιμάδα,
προκαλοῦσαι ἀπὸ τοῦδε τὰς εὐσεβεῖς τοῦ ἔρωτος λάτρεις,
αἰτινες πιστεύουσιν ἀκόμη αὐτὰς ὡς μαντεῖον τοῦ ἔρω-
τος καὶ ἔλεγεσθε ὅτι ἀκούεις τὰ συλλαράκια των τραυ-
λίζοντα νηπιωδῶς: «Μὴ ἀζαπᾶ! ἔ μὴ ἀζαπᾶ!» Παρα-
δόξως ὁμοῦ, ἐνῶ ἐβλεπεσ οὕτω τὴν φύσιν ὄλην ἐργώσαν
πρὸς βλάστησιν καὶ ἀπὸ τοῦδε τὸ ἔαρ προαγγέλουσαν,
αἱ ἀμυγδαλέαι, αἱ τῆς σομαδάς παραγωγοί, δὲν ἐφαί-
νοντο δεικνύουσαι σημεῖα ζωῆς. Ἐκεῖ τοῦλάχιστον πρὸς
τὸ περιβόλι τοῦ κ. Αὐγερινοῦ, ὅσας εἶδομεν τὰς εἶδομεν
μὴ θαλλούσας, καὶ μὴ ὑποσχομένας ζωὴν, ἐὰν δὲ ἡμεῖθα
τρικουπικοὶ πιστεύοντες εἰς οἰωνούς, ἠθέλομεν θεωρήσει
τοῦτο, ὡς οὐχὶ καλὸν οἰωνὸν διὰ τὰς ἐλπίδας τοῦ ἡγέτου
τῶν ἀποχωρήσεων καὶ ὑποχωρήσεων, ἐκτὸς ἂν παρεδεχό-
μεθα ὅτι τὸ βάσκανον ὄμμα τοῦ γείτονος τῶν ἐν λόγῳ
ἀμυγδαλεῶν, τοῦ κ. Αὐγερινοῦ, τὰς ἐμάρανε!

Ἡ χθесινὴ ληκαδά, ἐὰν ἔχη συνέχειαν, ὡς ἐπιφυλλίς
ὠραία, κατὰ τὰς ἑορτασίμους ταύτας ἡμέρας, θὰ μετα-
βάλλῃ εἰς Πέρας προσκυνητὰς τοῦ Μίθρα ὄλους τοὺς ἐμ-
πόρους τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού, Αἰόλου, Σταδίου, κ. λ. π. οἱ ὁ-
πεῖτοι, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐλπίζουσι νὰ βγάλουν
τοῦλάχιστον τὰ τελωνειακὰ, δι' ὧν ἀγωνίζονται ὑπὲρ τοῦ
ἰσοζυγίου προσπαθοῦντες νὰ μοιρασθοῦν αὐτὸν τὸν δεινὸν
ἀγῶνα ὅσῳ τὸ δυνατόν μετὰ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἀφίνοντες
εἰς αὐτὸν ἢ λαμβάνοντες αὐτοὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις,
τὴν μερίδα τοῦ λέοντος.

Ἡ βασιλικὴ ἐλεημοσύνη. — Αἱ ἡμέραι αὐταὶ, καθ' ἃς
ἑορτάζεται ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, τοῦ Θεοῦ
τῆς φτώχειας, εἶναι ἡμέραι γεννώσαι τὴν ἐλπίδα καὶ εἰς
τὴν πλέον στείραν αὐτῆς καρδίαν τοῦ πτωχοῦ. Κατ' αὐ-
τὰς τὰς ἡμέρας, ὁ στερούμενος, ἀναγκάζεται νὰ καταφύγῃ

— Παράν!

— Ἀφροδίτη!

— Παροῦσα!

Καὶ εἰσέρχεται ἐν πλήρει πανοπλίᾳ, μετ' ὄπλον Γκρά
ἀνηρτημένον ἐπὶ τοῦ ὤμου καὶ μετ' αὐτοῦ φουσιγγιοθήκην πλήρη
φουσιγγίων περιεζωσμένην περὶ τὴν μέσην, γέρον ἰσχνὸς
καὶ κυρτωμένος ὑποδεκανεὺς τοῦ μηχανικοῦ, εἰς τὸν δε-
ξιὸν βραχίονα τοῦ ὁποίου στηρίζεται γράψ ὀδοηκοντοῦ-
τις, κρατοῦσα εἰς τὴν ἀριστερὰν σκοληκοδριβὴς καὶ σε-
σηπὸς μῆλον. Ἡ κόμη τῆς εἶναι μέλαινα διότι δὲν τῆ...
ἀνήκει τὸ πρόσωπόν τῆς ροδολὸν ἐκ... ψιμμυθίου· ἐπὶ
τοῦ μετώπου φέρει ἐπιδεικτικῶς τὸν στέφανον τῆς Ἀφρο-
δίτης καὶ ἐπὶ τοῦ τραχήλου περιδέρειον ἀδμαντοκόλλη-
τον ἐρ' οὐ πληθὺς μικροσκοπικῶν σμαραγδῶν σχηματί-
ζει τὴν λέξιν: *Ἐθεωρήθη*: ὁ στολισμὸς τῆς εἶναι πλου-
σιώτατος: τὸ φόρεμά τῆς ἰδίως κινεῖ τὴν περιεργίαν, ἀ-
ποτελούμενον ἐκ πολυχρῶμων τετραγωνιδίων, ἅτινα μα-
κρόθεν φάνονται ὡς χάρτινα πεντοδραχμα.

Βαδίζουσιν ἢ μᾶλλον σύρονται καὶ κέθονται ἐπὶ δύο
ἑδρῶν πρὸ τῆς τραπέζης τῶν δικαστῶν, ἔχοντες τὰ νῶτα
ἐστραμμένα πρὸς τὸ ἀκροατήριον

Ἄμα τῆ εἰσόδῳ των, ὄλοι οἱ Θεοὶ, πρωτοστατοῦντος
τοῦ Μώμου, ἀναφωνοῦσιν:

— Ὡ χάλια, χάλια, χάλια!

— Βρὲ, τί μᾶς γινήκατε;

εἰς τὸν ἔχοντα, ὅσω καὶ ἂν ὁ ἔχων εἰς αὐτὸν ὀφείλει τὸ ἔχειν του. Ἐθιμον ἐπεκράτησε παρ' ἡμῶν, ἵνα, κατὰ τὰς παρκαμονὰς τῶν Χριστουγένων καὶ τινῶν ἄλλων μεγάλων ἑορτῶν, διανέμονται τοῖς ἐνδεεστέροις χρηματικαὶ συνδρομαὶ παρὰ τε τοῦ Δήμου καὶ τῆς βασιλείας. Ἐπὶ Ὁθωνος μάλιστα, καθὼς ἀφηγοῦνται πολλοί, ἡ βασιλεία δὲν ἀνέμενε Χριστούγενα καὶ λαμπραῖς, διὰ τὴν μοιράση τὰ ἐλέη της. Οἱ πτωχοὶ παρετάσσοντο κάτωθεν τοῦ νῦν Ξενοδοχείου τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ παρήρηγοτο ἑβδομάς, χωρὶς νὰ τοὺς βοηθήσῃ ὁ πολυχρονεμένος βασιληῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι γνωστὸν τί ἐπιχορήγησιν εἶχε καὶ δὲν εἶναι ἄγνωστον ὅτι δὲν ἐστοίχισε Μινωιάδας εἰς τὸ Ἔθνος.

Ἡ νῦν ὅμως Βασιλεία ἔχει ὀρίσει τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς φρονεῖ ὅτι ὀφείλει νὰ φανῇ εὐσπλαγγνος καὶ μεταξὺ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν εἶναι τῶν Χριστουγένων αἱ παραμοναί. Ὁ διαδρομος καὶ οἱ προθάλαμοι τῶν ἀνακτόρων ἦσαν προχθές μεστοὶ γυναικῶν ἐνδεῶν, ἃς ἡ τύχη κατεδίκασε νὰ τείνωσι τὴν πλάμη καὶ νὰ ζητῶσιν ὑπαρξιν. Εἶλον ἐπιδόσει πρὸ ἡμερῶν τὰς ἀναφοράς των καὶ ἀνέμενον αἱ Τάνταλοι αὐτὰ τοῦ πλοῦτου τῶν χρυσῶν ἀνακτόρων ἔν ψιχίον ἄρτου, μίαν σταγόνα ὕδατος, ἐκαρδάσκουν, ὡς μετέληψιν, τὴν βασιλικὴν συνδρομήν. Καὶ παρήρηγοτο αἱ ὄραι, καὶ παρήρηγοτο ἡ ἡμέρα καὶ αἱ περιμένουσαι πτωχὲς ὑφίσταντο τὰ σκώμματα τῶν ἐν τῇ αὐλῇ. Ἐπὶ τέλους δὲ ἤρχισαν ν' ἀνοίγονται αἱ πύλαι τῆς ἀνακτορικῆς ἐλεημοσύνης καὶ ἐπίσημα πρόσωπα ἐπεφαίνοντο ἀλληλοδιαδόχως ἐγχειρίζοντα φακέλους εἰς ἀνθρώπους τοῦ πάλαιου καὶ κράζοντα:—Αὐτὸ διὰ τὴν κυρίαν δεῖνα.— Τοῦτο διὰ τὴν Κυρίαν τάδε. Ἦσαν δὲ τὰ ἐκφωνούμενα ὀνόματα μεγάλων οἰκογενειῶν πρὸς ἃς ἐστέλλοντο βοηθήματα. Αἱ μικραὶ πτωχαὶ ἠνγκάσθησαν νὰ περιμείνουν

ἕως ὅτου πάρουν ὄλαι αἱ μεγάλαι τὸ κρέας καὶ μείνουν εἰς αὐτὰς τὰ κόκκαλα!

Σκανδαλώδεις διαδόσεις ἀπίστευτοι.— Παρ' ὀλίγον νὰ λησμονηθῇ ἡ πολυβόητος κλοπὴ τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου, καὶ θὰ ἐλησμονεῖτο ἴσως, ἂν ὁ αἰὼν δὲν ἐφρόντιζε νὰ υποδαυλίξῃ τὸ περὶ αὐτῆς ἐνδιαφέρον τοῦ δημοσίου. Καὶ ὁ αἰὼν πράττει κάλλιστα. Ἄν ὄλη ἡ σπουδαία ἡμῶν δημοσιογραφία ἔπραττε τὸ αὐτὸ καὶ ἐξηκολούθει νὰ κίνη σὺν ζήτημα τὸ τῆς ἀλλοκότου ταύτης κλοπῆς, ἐπιμόνως, ἰσχυρογνομόνως, μέχρις οὗ ἀνακαλυφθῶσιν οἱ ἔνοχοι, καὶ ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχὴ θ' ἀνέπτυσεν ἴσως ζῆλον περισσότερον καὶ θ' ἄνοιγε μεγαλείτερα τὰ μάτια της, διὰ τὴν φωτογραφίση εἰς τὴν κόρην αὐτῶν τοὺς ἴσως ὑπὸ τὴν ῥίνα της τὴν ἰνγηλατικὴν λωφάζοντας ἐνόχους.

Εὐτυχῶς, ἐν ἡ καθόλου δημοσιογραφία σιγᾷ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ὁ κόσμος δὲν ἔπαυσε καὶ δὲν παύει νὰ τὴν σχολιάζῃ. Σκανδαλωδέσταται δὲ ἀκούονται διαδόσεις περὶ τοῦ ὅτι δῆθεν πρὸ δύο περιπυρῶν ἐτῶν, ὁ κ. Π. ἐτηλεγράφη εἰς Βιέννην τρεῖς καὶ τετράκις τῆς ἑβδομάδος μὲ συμβολικὰ τηλεγραφήματα καὶ μετὰ παρέλευσιν δύο ἢ τριῶν μηνῶν ἤρξατο παρομοίας συμβολικῆς συνεννοήσεως, διὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ σύρματος, μετὰ μίαν τῶν νήσων τῆς Ἑπτανήσου. Τώρα, ἐν αἱ διαδόσεις αὗται ἔχωνται ὑποστάσεως, εἶναι ἐπὶ γέρι τῆς ἀρμοδιᾶς ἀρχῆς νὰ τὸ ἐξελέγξῃ, διότι δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ τηλεγραφείου τὰ πρωτότυπα τῶν ρηθέντων τηλεγραφημάτων, ν' ἀνακρίνῃ τοὺς τότε ὑπαλλήλους τοῦ τηλεγραφείου κ.τ.λ. Δὲν ἀμφισβόλλομεν δὲ ὅτι θὰ πράξῃ τοῦτο, διότι συμφέρον της εἶναι νὰ ζητήσῃ πανταχοῦ τὸν μῖτον ὅστις θὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὰ βράθη τοῦ λαβυρίνθου ὅπου κρύπτεται ὁ Μινώταυρος τῆς μυστηριώδους ταύτης

— Μὰς ἐξεχάσατε;

— Τόσον καιρὸ ποῦ εἴσατε;

— Κυρίαι καὶ κύριοι! ὁ μὲν κύριος Ἔρωσ, ὅπως ἐστὶ καὶ εὐρίσκεται, ἦτο διωρισμένος ἀπόμαχος εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἡ δὲ κυρία Ἀφροδίτη . . .

Ταῦτα λέγει ὁ Μῶμος καὶ κύπτων πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, προσθέτει κάτι μυστικὸν εἰς τὸ οὖς της, κάτι ἀναιδὲς βεβαίως, διότι εὐθύς τὸ πρόσωπον τῆς Παλλάδος καταπορφυρεῖται καὶ ἡ γλῶσσά της τραυλίζει:

— Ντροπῆ, Μῶμε!

ΖΕΥΣ (κρούων τὸν κώδωνα). Ἄς λείψουν τὰ μυστικά, παρκακῶ, καὶ ἃς ἔλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον! Κύριε Ἔρω, μὰς ἀνηγγείλατε, νομίζω, ὅτι ἔχετε νὰ λύσετε μίαν διαφορὰν μετὰ τῆς κυρίας μητρὸς σας καὶ θυγατρὸς μου καὶ εἴμεθα εἰς τὰς διαταγὰς σας . . . Κύριε Ἔρω, ἔχετε τὸν λόγον!

Ὁ Ἔρωσ ἐγείρεται, ῥίπτει ἐν βλέμμα ἐταστικὸν ἐπὶ τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ ἀκροατηρίου, ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς ῥάχews τοῦ, ἀντὶ βήματος, χρησιμεύοντος ἀπολιθωμένου Θεοῦ Ἀτλαντος, καὶ ἐτοιμάζεται νὰ ὀμιλήσῃ.

— Δός μου πρῶτα τὴν καρμπίνα καὶ τὰ φουστέχα σου, γιατί ἀπαγορεύεται ἴδω μέσα τὸ ὀπλοροεῖν! λέγει ὁ Ἔρωσ καὶ ἀρπάζει εὐθύς τὸ ὄπλον καὶ τὴν φουσιγγιοθήκην καὶ τὴν ῥίπτει εἰς γωνίαν τινά.

ΖΕΥΣ. Θὰ περιμένωμεν ἀκόμη;

ΕΡΩΣ Ἀμέσως!

Βήχει ἰσχυρῶς ἐπὶ ἀρκετὰ δευτερόλεπτα, ἀπομάσσει τὴν ῥίνα του καὶ λαμβάνει τὴν ἀρμόζουσαν ῥητορικὴν στάσιν, ἔτοιμος ν' ἀρχίσῃ.

Conticuere omnes intetique ora tenebant.

V

ΕΡΩΣ. (παρνιζόμενος). Ἄνδρες Θεοὶ! . . .

Μῶμος (διακόπτων) ἀβρότερος εἰς τὰς ἐκφράσεις σας, παρκακῶ! τὰς κυρίας τὰς ἐλησμονήσατε;

ΖΕΥΣ (κρούων τὸν κώδωνα). Σκασηδὸς, Μῶμε! μὴ διακόπτῃς τὸν ἀγορεύοντα!

ΕΡΩΣ. Ἄνδρες Θεοὶ! Πρὶν ἀρχίσω νὰ σᾶς ὀμιλῶ περὶ τῆς ὑποθέσεως χάριν τῆς ὁποίας συνεκλήθητε σήμερον, ἐπιθυμῶ πρότερον νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι θὰ εἶμαι πολὺ σύντομος . . .

Μῶμος (καθ' ἑαυτὸν). Va bene!

ΕΡΩΣ. Πάντοτε ἠγάπησα τὴν συντομίαν· τὸ σύμβολόν μου εἶνε ἡ λακωνικότης! ὁ ἀληθὴς ἔρωσ ἐκφράζεται διὰ μίαν τρισυλλάβου λέξεως ὑποκρυπτοῦσης ἔπος ὀλόκληρον, ἐνῶ ἐξ ἐναντίας εἰς τὰς πολλὰς λέξεις ὑποκρυπθάνει συμφέρον, ἀπάτη καὶ . . .

Μῶμος (ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Ἔρωτα). Μὰς πέθανες, χριστιανέ μου! γιὰ νὰ μὰς ἀποδείξῃς ὅτι εἶσαι σύν-

κλοπῆς. Τὸ Ἔθνος ὄλον, ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐνδιαφέρεται, διότι εἶναι αἰσχρὸς δι' ὄλους μας ν' ἀκοῦν οἱ ξένοι ὅτι δὲν εἴμεθα ἄξιοι νὰ φυλάξωμεν τοὺς θησαυροὺς μας καὶ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ παραπονώμεθα καὶ νὰ ὑβρίζωμεν αὐτοὺς, διότι μᾶς κλέπτουν τὰς ἀρχαιοτήτας μας, ἀφοῦ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τὰς ληστεύωμεν. Νὰ μᾶς ψάξῃς ὄλους, κ. Μάνεση, μεγάλους καὶ μικροὺς, νὰ ψάξῃς καὶ σὲ αὐτὸν ἀκόμη διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὁ κόσμος περὶ τῶν ἐνόγων. Ἄλλως θὰ ἐξακολουθοῦμεν νὰ φωνάζωμεν, ὡς ὁ Ἐξήνταβελόνης τοῦ Μολζέρου, ὅταν τοῦ ἔκλεψαν τὸν θησαυρὸν του.

—

Τοὺς ἔκοψαν καὶ σύνταξιν ! ! Ἀπίστευτον καὶ ἄδικο ἀληθές ! Ὅλοι ζητοῦσατε μὲ πατριωτικὴν καὶ δικαίαν ἀγανάκτησιν, ὡς μαινόμενοι καὶ αἰμοδιψεῖς Ἡρωδιάδες, ἐπὶ πίνακος τὴν κεφαλὴν τῶν πανηγυρικῶς ἀθωωθέντων ἡρώων τῆς Κούτρης, καὶ οἱ πολιτικοὶ μας Ἡρωῖται, ὅπως κορέσωσι τὴν αἰμοχαρῆ δίψαν σας τοὺς ἔκοψαν σύνταξιν ἀντὶ νὰ τοὺς κόψουν τὴν κεφαλὴν των ! Ἐπὶ ξηρὰ καὶ ἀπαθέστατα ἢ προχθεσινῆ ἡμερῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀνέφερον ὅτι ὠρίστη ἡ σύνταξις τοῦ μὲν ἀποστράτου Πέτρου Λαῖου ἢ Λαῖνα εἰς δρ. 140, τοῦ δὲ ἀποτάκτου Ὁρέστου Πηνηιῶ εἰς δρ. 66,66 ! »

Αἶ, καὶ μὲ τοῦτο τί ;

Ἄν κατώρθου ὁ Ἐγιοῦπ νὰ πιῇ τὸν καφέ του — ὡς αὐτὸς διετινέτο καὶ δικαίως—εἰς τὴν Λάρισσαν, οἱ γενναϊόωροι καὶ φιλοπάτριδες πολιτικοὶ μας θὰ ἀνεβίβαζον, τοὺς προλειάναντας αὐτῷ τὸν δρόμον, εἰς τὸ Καπιτώλιον ἐπιφυλάσσοντες τὴν Ταρπηῖαν πέτραν δι' ἑαυτοὺς.

Κ' ἔπειτα φωνάζετε, σεῖς οἱ βλάκες, περὶ μεγάλης ιδέας !

—

τομος ἔχεις τὸ κουράγιο νὰ μᾶς λιμάρῃς πέντε ὥραις . . .

ΕΡΩΣ. Μὰ, κύριε Πιρόεδρε !

ΖΕΥΣ (κρούων τὸν κώδωνα ἰσχυρῶς) ἡσυχία εἰς τὸ ἀκροατήριον !

ΕΡΩΣ. Ἀρχίζω λοιπὸν ἐξ ἐφόδου !

ΜΗΜΟΣ (στεντορείως) Φύλακες γρηγορεῖτε ! !

ΖΕΥΣ (κρούων τὸν κώδωνα). Σκασμός !

ΕΡΩΣ (ἐντόνως). Κύριοι Θεοὶ καὶ κυρίαί Θεαί ! ἀποκαλυφθῆτε πρὸ τοῦ πατρός σας !

ΜΗΜΟΣ (ἀναπηδῶν τῆς ἑδρας του). Ἀμὰν Γιαραμπῆ !

ΕΡΩΣ Μάλιστα, κύριοι ! Ἐγὼ τὸν ὅποιον μέχρι τῆς γῆς ἐκαλεῖτε ἐμπαικτικῶς παληόπαιδο· ἐγὼ τὸν ὅποιον ἐγλυκάσατε σήμερον μὲ εἰσελθόντα, ἐγὼ τὸ νωδὸν καὶ κατεσκληρὸς γερόντιον, ἐγὼ τέλος ὁ Ἐρωσ εἶμαι ὁ πατήρ ὄλων σας ! Πῶς ; ἐκπλήττεσθε ; Τίς, κύριε Ζεῦ,

πρακκαλῶ, παρώτρυνε τὸν πατέρα σας Κρόνον νὰ μιγῇ ἐν φιλότῃ μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Ρέας καὶ νὰ γεννηθῇτε σεῖς ; ὁ Ἐρωσ ! τίς κυρία Ἥρα, σὰς ὑπεχρέωσε νὰ συζευχθῆτε τὸν ἀδελφόν σας Δία ; ὁ Ἐρωσ ! τίς, κύριε Ἀπόλλων, ἐξηνάγκασε τὸν Δία, ἐγκαταλείψαντα τὴν Ἥραν, νὰ ριθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Λητοῦς καὶ νὰ φέρῃ μᾶς εἰς τὸ φῶς τοῦ Ἥλιου ; ὁ Ἐρωσ ! τίς, κύριε Μῶμε . . .

ΜΗΜΟΣ (καθ' ἑαυτόν). Βάστα, καυμένη μου καρδιά !

ΕΡΩΣ . . . προσείλκυσε τὸν πατέρα σας Ὑπνον πλησίον τῆς μητρός σας Νυκτός ; ὁ Ἐρωσ !

Μὴ πίνετε νερόν. — Τὴν κραυγὴν αὐτὴν ἐπιθουμοῦμεν νὰ βάλωμεν εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν Ἀθηναίων δημοτῶν, ἀφ' ὅτου προχθὲς ἔτυχε ν' ἀναβῶμεν ἄνωθεν τῆς δεξαμενῆς καὶ νὰ ἴδωμεν τὴν στέγην καὶ τὰ περίεξ αὐτῆς μεταβελημένα εἰς εὐρὺν καὶ γενικὸν κοπρῶνα, τοῦ ὁποῦ αἱ ἀκαθαρσίαι, διὰ βραδείας καὶ διαρκοῦς διηθήσεως, μολύνουσι θεβαίως τὸ ὕδωρ, ἐξ οὗ ποτίζεται ἡ πόλις. Καὶ τὴν κραυγὴν αὐτὴν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐχειροκρότου πάντες οἱ οἰνοπόλαι ἡμῶν, ἀλλ' ὡς ἐλπίζομεν ὅτι ὁ νέος ἡμῶν Δήμαρχος θὰ σπεύσῃ νὰ λάβῃ δραστηρίαν μέτρα, ὅπως μὴ ἀναγκάσῃ ὄλους, τοὺς τε ἐκλογεῖς καὶ μὴ ἐκλογεῖς αὐτοῦ, νὰ τὸ ρίψουν εἰς τὸ μπεκρηλίκι, ἢ νὰ μὴ τολμοῦν νὰ μαγειρεύσουν φαγητὸν μὲ ὕδωρ τῆς δεξαμενῆς τόσον ὑπόπτου προελεύσεως. Ἐνδύξως θὰ ἐγκαινίσῃ τὴν δημαρχίαν αὐτοῦ ὁ λαοφιλέστατος Φιλήμων, ἐὰν ἀπ' αὐτῆς ἀρχίσῃ νὰ μὴ δηλητηριάζεται καὶ διὰ τοῦ νεροῦ ἀκόμη ὁ λαός.

Συγγρός καὶ Βασιλεὺς. — Εὐγενὴς ἀμιλλα ὑπάρχει μετὰ τῶν δύο. Ἀμιλλα θεατρικῆ.

Καὶ οἱ δύο ἐννοοῦν νὰ κτίσουν θέατρα δι' ἡμᾶς.

Ἄλλ' ὁ Συγγρός προβαίνει πολὺ γοργότερον τοῦ βασιλέως.

Διατί ;

Διότι ὁ Συγγρός εἶναι βασιλεὺς τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ.

Καὶ διότι ὁ βασιλεὺς δὲν εἶναι Συγγρός τοῦ πλοῦτου του.

—

Ὀρφανοτροφεῖον Κατζηκώστα. — Δὲν ἦτο, νομίζομεν, ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ ἔξωθεν τοῦ Ὀρφανοτροφείου τούτου ἢ ἐν αὐτῷ ἐπραγεῖσα τυφοειδὴς ἐπιδημία, καὶ νὰ ζητήσῃ ἀλλαγῆσθαι, ἐξ ἀκαθαρσιῶν, τὰ σπέρματά της,

ΜΗΜΟΣ Δηλ. ἐχρησίμευσε ὡς μεσίτης· ἂν ἦλθες νὰ μοῦ ζητήσῃς τὰ μεσιτικὰ κακῆ ὥρα, μὰ τὰ λάχανα, διὰ λέξεις ! . . .

ΖΕΥΣ. Ἠσυχία εἰς τὸ ἀκροατήριον !

ΕΡΩΣ. Τίς, καπετὰν Ἄρη . . .

ΜΗΜΟΣ. Μὰ διὰ βόλε ! ἂν ἐξακολουθήσῃ ἔτσι αὐτὸς ὁ Χριστιανὸς θὰ μᾶς βγάλῃ ὄλους νόθους του !

ΖΕΥΣ. Σκασμός, Μῶμε !

ΜΗΜΟΣ. Θὰ σκάσω, μὰ θὰ μιλήσω πρῶτα !

ΖΕΥΣ (ἐξαγριούμενος). Σκάσε, γιατί θὰ φᾶς τὸ κουδοῦνι κατακέφαλα !

ΜΗΜΟΣ. Γένοιτο !

ΕΡΩΣ. Περὶ τὰ πολλὰ λόγια· ἓνα κ' ἓνα κάμνον δύο . . . Εἶμαι πατήρ σας ! ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀναξ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

ΜΗΜΟΣ (καθ' ἑαυτόν). Τίτλος ποῦ δὲν ἀξίζει σήμερον οὔτε μονόλεπτο !

ΕΡΩΣ. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τούτου . . . Αὐτὰ θὰ τὰ ξεδιαλύνωμεν ἄλλοτε ! Σήμερον σὰς ζητῶ, σὰς ἰκετεύω, νὰ ἐπανορθώσῃτε μίαν φοβεράν ἀδικίαν ! Σὰς ἐκάπνισε, δὲν ξεύρω κ' ἐγὼ πῶς, νὰ μὲ ὀρίτετε υἱὸν τῆς Ἀφροδίτης καὶ μάλιστα υἱὸν μοιχογένητον, υἱὸν αὐτῆς καὶ τοῦ Ἄρεως !

ΦΟΛΙΣΤΟΣ (ἀναστενάζων). O ma tête ! ma tête ! ma tête !

ἀφοῦ ἐντὸς αὐτοῦ τούτου τοῦ Καταστήματος βασιλεύει ἡ ἀκαθαρσία, ἡ ἀπλυσία. Ποῦ ἠκούσθη νὰ ζῆ μαζὶ τόσο πλῆθος παιδιῶν, χωρὶς νὰ λούεται ποτέ; Ἐπειτα τί ἀνάγκη εἶναι νὰ ζητηθῆ ἔξωθεν ἡ αἰτία τῆς νόσου, ἀφοῦ ἀρκῆ ν' ἀναβῆ τις εἰς μίαν ἀποτρόπαιον αἴθουσαν χηρσιμεύουσαν ἀντὶ ὑπνωτηρίου μερικῶν παιδιῶν καὶ νὰ ἐξέλθῃ φράττων τὴν ῥιναί του; Ὅστις ἐπισκεψθῆ τὴν αἴθουσαν ἐκεῖνην θὰ ἐξέλθῃ ἀπορῶν πῶς ζοῦν ἀκόμη τὰ παιδιὰ!

Θὰ ἐπανέλθωμεν!

Σοβαρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα ἐγένετο χθὲς μετὰ μεσημερίαν ἡ κηδεῖα τοῦ ἀποβιώσαντος ἰδιοκτῆτος τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Ξένων, Γεωργίου Ξένου, τοῦ πρώτου πρὸ ἡμῶν εἰσαγαγόντος τὸν Εὐρωπαϊκὸν διάκοσμον ἐν τοῖς Ξενοδοχείοις καὶ παρασχόντος οὕτω καταρῦγιονφιλόξενον εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν πόλιν μας ξένους. Πολυτελέστατον στέφανον κατέθηκον ἐπὶ τοῦ σοροῦ οἱ συντεχνῆται τοῦ μακαρίτου, τὴν δὲ κηδεῖαν παρηκολούθησαν μέχρι τοῦ Νεκροταφείου πολλοὶ διακεκριμένοι συμπολιτῆται μας, ἐπειδὴ καὶ ὁ μακαρίτης καὶ ὁ υἱὸς του κ. Κ. Ξένος πολλοὺς ἔχουσιν τοὺς ἐκτιμῶντας αὐτοὺς ἐν τῇ κοινωσίᾳ μας. Τῷ τεθλιμμένῳ φίλῳ ἐκφράζομεν τὰ βαθέα ἡμῶν συλλυπητήρια καὶ ὡς μόνον παραμυθητικὸν ῥῆμα, ἐπαναλαμβάνομεν αὐτῷ ὅ,τι τῷ εἶπε παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς του ὁ Δημαρχός μας κ. Τ. Φιλήμων:

— Οἱ πατέρες πρέπει νὰ προηγῶνται τῶν τέκνων ἐν τῷ τάφῳ.

ΤΑ ΑΦΟΥ ΤΟΥ

Ἄφοῦ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ θεραπεύσωμεν τὸν ἐρίτιμον συνάδελφόν μας ἐκ τῆς φρικώδους *λοιποματίας* του, ἀφοῦ

ΜΩΜΟΣ. (καθ' ἑαυτὸν). Καλὰ ποῦ κάθεται ὁ γέρω Ἰφραιοστὸς μακρὺ ἀπ' τὸν Ἄρη... ἀλλήως...

ΕΡΩ. Υἱὸν τῆς Ἀφροδίτης;

ΜΩΜΟΣ. Μὴ μπάς καὶ θὰ μάς πῆς πῶς δὲν εἶσαι;

ΖΕΥΣ. Σκασμὸς, εἶπα!

ΕΡΩΣ. Υἱὸν τῆς Ἀφροδίτης; υἱὸν δηλ. ἀκριβῶς τῆς θυγατρὸς μου; ὦ, αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται!... εἶνε φοβερόν!... εἶνε φρικῶδες!... Τίς γεννᾷ, παρακαλῶ, τὴν Ἀφροδίτην; Τίς ἄλλος ἢ ὁ Ἐρως ὅστις προπορεύεται ὁ δυστυχῆς, προλαίπει τὸν δρόμον, ὑβρίζεται, ραβδίζεται, πυροβολεῖται καὶ ὑποφέρει τὰ πάνδεινα μόνον καὶ μόνον ὅπως ἐτοιμάσῃ τὸν βελούδινον θρόνον ἐφ' οὗ θὰ καθῆσῃ μεγαλοπρεπῶς ἡ κυρία Ἀφροδίτη; Κ' ἔπειτα; Ποῦ σ' εἶδα ποῦ σ' ἀπήνησα! Ἐνὰ σικτίρ ἀπὸ δῶ καὶ... τελειώνει ἡ τελετή! Ἐρωτῶ ὑμᾶς, κύριε πρόεδρε! εἰς τίνα χρεωστεῖτε τὰς ἰσραήλιας στιγμάς, ἅς διήλυθατε μετὰ τῆς Λήδας, τῆς Σεμέλης, τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἄλλων περικαλλῶν κορασίδων; εἰς τίνα;

ΜΩΜΟΣ. Ἄχ, ἄσπλαγγνε ἔρωτα! μὴ τοῦ τὰ θυμίζεις γιατί θὰ κλάψῃ!

ΖΕΥΣ (ἀναστενάζων). Σὲ σένα, παιδί μου.

ΕΡΩΣ. Ὁραῖα! Πρῶτον ἀρχίζεις τὰ γλυκὰ λογάκια, τῆς κεντάδαις, τοὺς ἄρκους, τὰς ὑποσχέσεις, τὰ φιλά, ὅσω ποῦ ἀναβῆς τῇ φωτιά, κ' ἔπειτα...

ὁ Ποταγὸς μας στένη καὶ θρηνηῖ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ μας, διότι ὁ σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος συνάδελφος δὲν συγκατανεύει νὰ ἀφήσῃ τὰ *λοιπὸν* του καὶ νὰ τὸν σώσῃ καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ σκόρου καὶ τῆς κόνας ἀποφασίζομεν καὶ ἡμεῖς νὰ θεραπεύσωμεν συμπτωματικῶς τὸ νόσημα καὶ ἀφίνοντες τὰ προσφιλῆ *λοιπὸν* του συλλαμβάνομεν διὰ τῆς πυράγρας τὰ ἐν ἐνὶ καὶ μόνῳ ἄρθρῳ του, ἐξ εἴκοσι πέντε στίχων συγκειμένῳ, ἀφοῖ του καὶ σὰς τὰ παραθέτομεν ὅπως λάβητε καὶ σεῖς ἀμυδρὰν ἰδέαν ὕψους καὶ καλλιπείκς γραφόντων...

Προσοχή!

« Ἄφοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ ἐπανάστασιν. »

« Ἄφοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ πραξικοπήμα. . . »

« Ἄφοῦ μόλις κατώρθωσε νὰ κάμῃ σύλλογον. . . »

« Ἄφοῦ μόλις κατώρθωσε νὰ κάμῃ λέσχην. »

« Ἄφοῦ δὲν ἀνεγνώριζεν. . . »

« Ἄλλ' ἀφοῦ ἀνεχώρησε. . . »

« Ἄφοῦ ἐξῆλθεν. . . »

« Ἄφοῦ διεκέρυξεν. . . »

Καὶ ἀφοῦ εἶδατε καὶ ἠκούσατε καὶ σεῖς αὐτὰ, δὲν νομίζετε ὅτι ὁ διακεκριμένος ἀρθρογράφος μας ὁμοιάζει μὲ τὸν ἱστορικὸν ἐκεῖνον γέροντα ὅστις ὑπέσχετο εἰς τοὺς φίλους του πολυτελῆ καὶ Λουκουλλῶν γεύματα κ' ἔπειτα τοὺς παρουσίαζε σπανάκια καὶ σπανάκια καὶ σπανάκια;

Λοιπὸν, δὲν τοῦ ὁμοιάζει;

Σουσουράδα.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

Κύριε Διευθυντὰ τοῦ *Ραμπάγ*,

Πολλὰ κυρία ἂς ἡ τύχη κατεδίκασε νὰ ζητῶσι εὐτελῆ βοηθήματα ὅπως διέλθωσι τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας

ΜΩΜΟΣ. Τὴν ἔσθνε! Σκέψου, ἀδιάντροπε, πῶς εἶναι καὶ κυρία εἰδῶ!

ΕΡΩΣ. Καλὰ! Ἐργάζομαι ἐγὼ καὶ κερδίζει ἡ κυρία Ἀφροδίτη; κοπιᾶζω ἐγὼ καὶ δρέπει αὐτὴ δι' αὐτὸ τὴν βλέπετε οὕτω στολισμένην, μὲ τὰ τουρνουὰ της καὶ τὰ διαμάντη της, ἐνῶ ἐγὼ ἀναγκάζομαι νὰ καταφεύγω εἰς τῆς κουζίνας.

ΜΩΜΟΣ. Va bene.

ΕΡΩΣ. Τὴν ἀνόρθωσιν τῆς τοιαύτης ἀδικίας ζητῶ σήμερον παρ' ὑμῶν. Περὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς θὰ ἐνεργήσω ἀργότερον. . . Εἶπα!

ΜΩΜΟΣ. Δόξα σοι ὁ Θεός!

ΖΕΥΣ. Ἐχετέ τι ἄλλο νὰ προσθέσετε;

ΕΡΩΣ. Αὐτὸ μόνον: ἂν δὲν εὕρω δικαιοσύνην παρ' ὑμῶν θὰ καταφεύγω εἰς τὰ ἀνθρώπινα δικαστήρια.

ΜΩΜΟΣ. Τώρα τὸ πῆχυες! Ὁ ἄχης ὄρεξι, ὡς φαίνεται, νὰ ξεκάμῃς καὶ τὸ τουρέκι σου.

ΖΕΥΣ. Καθίσατε, κύριε Ἐρῶ! Κυρία Ἀφροδίτη, ἔχετε τὸν λόγον! τί θὰ εἶπτε πρὸς ὑπεράσπισίν σας;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ (ἐγειρομένη καὶ ὑπομειδιῶσα). Ὅτι εἶναι παιδί καὶ θέλει λιγάκι τρίξιμο τ' αὐτὶ του!

ΜΩΜΟΣ. Νὰ μὰ κουβέντα σωστὴ!

ΑΦΡΟΔΙΤΗ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὑπεράσπισίν μου, παρακαλῶ τὸ σεβ. δικαστήριον νὰ τὴν ἀναβάλῃ δι' ἄλλην συνεδρίασιν, διότι σήμερον δὲν εἶμαι παρεσκευασμένη!

άνεμενον συνωστιζόμεναι ἐν τῷ προθαλάμῳ τῶν ἀνακτόρων τὴν παρχμονὴν τῶν Χριστουγένων, ὅπως ἀπονεμηθῆ αὐταῖς γλισχρότατόν τι βοήθημα κατόπιν τῶν ἀναφορῶν ἄς ἐπέδωκαν τῷ ἀνακτι. Ἄλλ' ὅπως διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν ἐν Ἑλλάδι ἀπαιτοῦνται μέσα, οὕτω καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἀπαιτοῦντο μέσα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πενταδράχμου, διότι δι' αὐτὰς τὰς δυστυχεῖς «ὁ βασιλεὺς δὲν εἶπε ἐδῶ, ὁ βασιλεὺς ἐργάζεται μετὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ, ὁ βασιλεὺς ἀδιαθετεῖ» καὶ τὰ παρόμοια ἐγὼ διὰ τοὺς προνομιούχους ἀπόρους (!) στίφος χωροφυλάκων ἀνέμενον ἐν τῷ προθαλάμῳ ἐξαποστελλόμενόν μὲ μαγικοὺς φακέλους εἰς διαφόρους διευθύνσεις.

Καὶ ἀνέμενον, ἀνέμενον αἱ δυστυχεῖς μέχρι βαθείας νυκτός, καὶ μόλις αἱ ἀρειμάνιοι εὐζωνοὶ κατ' ἀνωτέραν βεβκίως διαταγὴν—κατῳρωσαν, διὰ βαναυσωτάτου τρόπου νὰ τὰς ἐκδιώξωσι, διδάσκοντες εἰς αὐτὰς ὅτι καὶ μέχρις ἐδῶ σθάνει ἡ μαγικὴ ἐπιρροὴ τοῦ ἐπισκεπτηρίου τοῦ παντοδυνάμου . . . βουλευτοῦ !

Σκληρὸν ν' ἀναγκάζεται τις ἐκ τῶν περιστάσεων νὰ τείνῃ γεῖρα ἐπαίτιδα, ἀλλ' ἔτι σκληρότερον, ἀντὶ βοηθημάτων, νὰ κερδίῃ. . . λακτίσματα !

Νεῖα

ΕΠΙΕΑ ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ

Ἡ χρηματικὴ δουλεῖα διεδέξατο τὴν σωματικὴν.

Ἡ τοκογλυφία διεκδικεῖ τὸν φρύγιον πῖλον τοῦ χειραφετηθένος.

Δημοκρατικοὶ τινες πίνουσι μηλίτην βασιλικὸν, ἐν ἧ κύλικι ἔμειλλον νὰ προσενέγκωσι τῇ Μοναρχίᾳ τὸ κώνιον.

Οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀναθρώσκουσι, ὡς κορυθαλοῖ, ἐκ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτῶν βίου.

Τὰ παράσημα διὰ μὲν τὴν ἀρετὴν εἶνε μυῖαι βυπαραι διὰ δὲ τὴν κακίαν σάλπιγγες μυριόστομοι.

Τὸ προικοσύμφωνον εἶνε ἡ διαθήκη τοῦ ἔρωτος πνέοντος τὰ λείψια.

IGNOTUS.

Ο ΑΛΧΑΚΙΜ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΗΚΟΟΙ ΤΟΥ

(Ἐκ τῆς ἐν τῷ Παρρασῶ ἀναγνωσθείσης μελέτης «οἱ Ἀραβες ἐν Ἰσπανίᾳ» τοῦ κ. Κ. Γ. Ξέρου).

Μεταξὺ τῶν πρωτολείων τῆς Ἰσπανικῆς φιλολογίας συγκαταλέ-

ΖΕΥΣ. Καλὰ, κορίτσι μου ! Τὸ δικαστήριον ἐπιφυλάσσει νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν σου ἄμα ὅ' ἀκούσῃ καὶ τὴν ἐγκαλουμένην. Ἔχει τὸ σεβ. δικαστήριον καμμίαν ἀντίρρησην ;

ΟΧΙ, ΟΧΙ, ΟΧΙ ! Ἀνακράζουσι μῆ φωνῆ ὅλοι.

ΖΕΥΣ. Γανυμήδη, κέρασέ μας ὄλγους ἀπῶνα οἶλο καὶ κάθε κατεργάρης ἴστον πάγγο του ! (κρούων τὸν κώδωνα) λύεται ἡ συνεδρίασις !

VI

Οἱ δικασταὶ ἐγείρονται, φοβοῦσι τοὺς πῖλους τῶν καὶ ἀναμιγνύονται μετὰ τῶν λοιπῶν Θεῶν οἵτινες ἄδοντες, γελῶντες καὶ συζητοῦντες προξενοῦσι σατανικὸν θόρυβον, ἐν τῷ ὁποίῳ δεσπόζει ἡ σαρκαστικὴ καὶ συρίζουσα φωνὴ τοῦ Μῶμου ἐπαναλαμβάνουσα τὸ κλασικὸν ἐπιφώνημα :

— Ὁ Αἰ-ὼν !!

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

γεται καὶ ἡ διδακτικὴ μυθιστορία τοῦ πρίγκηπος τῆς Καστέλλης Χουάν-Μανούελ ὁ κόμης Λουκάνωρ, ἔργον τοῦ 18' αἰῶνος, ἀφελέστερον ἀλλ' ἀναμφιβόλως ἠθικώτερον τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μακκιαβέλη. Ἐν τῷ διηγήματι τούτῳ ὁ κόμης παραπονεῖται εἰς τὸν ὑπουργόν του Πατρόνιον ὅτι οἱ ὑπῆκοοί του, ἀπαριθμοῦντες τ' ἀνδραγαθήματα τοῦ Σιδ καὶ τοῦ Τονζάλεθ, λέγουσι καὶ περὶ αὐτοῦ εἰρωνικῶς ὅτι ἐτελειοποίησε τὰ κυνηγετικὰ δίκτυα, διότι ἦτο ἀριστος θηρευτῆς, καὶ τὰς πέδας τῶν ἱεράκων. Ὁ σοφὸς ὑπουργός του, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως, διηγῆθη τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον : Ἔζη ποτὲ ἐν Κορδοῦῃ βασιλεὺς τις ὀνομαζόμενος Ἀλχακίμ, ὅστις περὶ τῆς Τραπεζῆς του μόνον ἐφρόντιζε καὶ τῶν διασιεδάσεων.

Ἡμέραν τινὰ καθ' ἡνάνεκρουον ἐνώπιόν του τὸ albogon, ὁ βασιλεὺς ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὸ ὄργανον τοῦτο καὶ προσέθετο μίαν ἔτι ὀπὴν εἰς τὰς ὑπαρχούσας καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ ἦχος του ἐγένετο ἰδύτερος. Ἄλλ' οἱ ὑπῆκοοι ἐγλυῦσαν αὐτὸν περὶ εὐτελεῖ ἀσχολούμενον καὶ ἔλεγον εἰρωνικῶς : Ἰδοὺ ἡ ἐφεύρεσις τοῦ βασιλέως Ἀλχακίμ ! ὁ ἡγεμὼν ἤκουσε τὸ θρυλούμενον καὶ ἀντὶ νὰ ὀργισθῆ ἐσέκθη νὰ ἐπιτελέσῃ ἄλλο τι βασιλικώτερον ἔργον καὶ ἀξίον τῆς ὑπεροφημίας καὶ ἐπειδὴ τὸ μέγα τζαμίον ἔμενον ἔτι ἡμιτελές, ἀπεφάσισε νὰ συμπληρώσῃ τὴν οἰκοδομὴν του, οἱ δὲ ὑπῆκοοί του δὲν ἔλεγον πλέον ἰδοὺ ἡ ἐπίνοια, ἀλλ' ἰδοὺ τὸ μέγα ἔργον τοῦ βασιλέως Ἀλχακίμ !

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

(Καθυστερήσαν)

Φίλιππε Ραμπλαῖ,

Σήμερον ἐστάλη πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς «Σημιαίας» τὸ ἕξξ δελτάριον ὑπὲρ σῆς γνωστοποιουμένης ἰκετεύουσας συνάμα ὅπως ξαναγράψετε εἰς τὸν «Ραμπλαῖ» σας μερικὰ τσουγτερά κατὰ τοῦ συντάκτου, γιὰτὶ μᾶς ἐσυνήθισε στὴν κουβίντα μας νὰ βάζωμε δεκάλοιπὸν εἰς μίαν λέξιν.

«Ἀγαπητέ μου κ. Διευθυντὰ καὶ Ἀρχισυντάκτα τῆς «Σημιαίας»

Μὰ λοιπὸν θὰ τὸ κόψετε λοιπὸν τὸ λοιπὸν ἀπὸ τ' ἄρθρα σας λοιπὸν ; Λοιπὸν τί θέλετε λοιπὸν ; Νὰ κόψωμε λοιπὸν κ' ἐμεῖς λοιπὸν νὰ διαβάζωμε λοιπὸν τὴν ἐφημερίδα σας λοιπὸν ; Καταντᾶ λοιπὸν ἀνυπόφορον. Λοιπὸν κόψτε το λοιπὸν τὸ λοιπὸν τοῦ λοιποῦ, μὴ τὸ ξαναγράψετε λοιπὸν. Λοιπὸν περιμένωμε λοιπὸν.

Γ. Γερασιμίδης, Γ. Ἀργυρόπουλος, Ν Κανελλόπουλος.

Ὁ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.
23 Δεκεμβρίου 87

Γ. Γερασιμίδης.

ΜΕΤΑΞΥΜΑΣ

Ἐγκαρδίως εὐχαριστοῦμεν ἀπάσαις ταῖς ἐπαρχίακαῖς συναδέλφους αἵτινες αὐθόρμητοι ἔσπευσαν νὰ χαριετίσωσι τὴν ἐμφάνισιν τοῦ «Ραμπλαῖ» ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ ὀρίζοντι, ἰδιαιτέρως δὲ τῷ καλλίστῳ «Κεραυνῷ» τῆς Σύρου δι' ὅσα εὐκρινῆ καὶ φιλικὰ ἔγραψεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 12 τρέχοντος.

ΠΥΓΧΙΟΥΧΟΣ τοῦ ΦΑΙΟΥ τῆς BIENNHS ἔχουσα ὄρα διαθεσίμως καὶ φέρουσα τὰς ἀρίστας συστάσεις, ζητεῖ παραδόσεις διὰ κλειδοκύμβαλον, ὡς καὶ διὰ τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν γλώσσαν.

Ἄπευθυντέον εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΒΛΑΣΗ

Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἐρμοῦ καὶ Αἰόλου.

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ εὐρίσκονται ἔτοιμα παντὸς εἶδους ὑποδήματα δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιὰ. Βικτὸς δὲ τῶν ἐτοιμῶν ὑποδημάτων γίνονται δεκταὶ καὶ παραγγελίαι. Ἡ μεγάλη πελατεία ἦν ἀπέκτησε τὸ κατάστημα τοῦτ' ὀφείλεται εἰς τὴν στερεότητα καὶ εὐθηνίαν τῶν τιμῶν του. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εὐρίσκει τις ἐν αὐτῷ ὄρατα ὑποδήματα διὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ κοράσια τὰ μόνον πρακτικὰ ΔΩΡΑ διὰ τὸ

NEON ETOS

ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

70 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 70

Όργανεττα χειροκίνητα, εκτελούντα υπέρ τὰ 1000 εύρωπαϊκά τεμάχια και τὰ εκλεκτότερα τῶν ἑλληνικῶν, κατάλληλα διά συναστροφῆς οικογενειακῆς

και χορούς πωλοῦνται ἐν τῷ ἀνωτέρω καταστήματι εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς.

Εἶναι τὰ μόνα κατάλληλα δῶρα διά τὸ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι ἐκμίσθωσαν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης πλούσια συλλογαὶ λκιμοδετῶν, χειροκτιῶν, ἀρωμάτων, μύρων, σαπῶνων και πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖ ὁ καλλωπισμὸς.

ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

58 = Ὀδὸς Κολοκοτρῶνη = 58

Μόνον ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ἐπισκευάζονται ἐντελῶς τὰ χειροκίνητα ὄργανεττα, ὅπου και πωλοῦνται τοιαῦτα. Ἐπίσης ἐπισκευάζονται και πωλοῦνται διάφορα ὄργανα μουσικὰ εὐρωπαϊκὰ και ἑγχώρια. Τὸ κατάστημα τοῦ κ. Σταθοπούλου διακρίνεται διά τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν και διά τὴν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν. Αἱ ἐπισκευαὶ γίνονται μετὰ δοκιμὴν.

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΧΑΡΙΛ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

177 = Ὀδὸς Αἰόλου = 177

Ἐν τῷ πιλοποιεῖῳ τούτῳ εὐρίσκονται πάντοτε πῖλοι τῶν περιημητοτέρων ἀγγλικῶν και γαλλικῶν ἐργοστασίων διαφόρων τιμῶν και ποιότητων.

Κατασκευάζονται δὲ και κατά παραγγελίαν τοιοῦτοι ἐν τῷ ἐργοστασίῳ αὐτοῦ ὑπὸ τεχνιτῶν μπειροτάτων. Πᾶσα κεφαλὴ δύναται ἐν αὐτῷ νὰ εὐρῆ τὸν ἀριόλοισα αὐτῆ πιλον και πᾶν βαλάντιον νὰ προμηθευθῆ τοιοῦτον.

ΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Νικίου και Μιλιτιάδου ἀρ. 15.

Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως τὸ βαπτικὸν τοῦτο κατ᾽εστῆμα, διά τὴν φιλόκαλον και στερεὰν αὐτοῦ ἐρ-

γασίαν, τὴν ταχύτητα περί τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν και μετριότητα τῶν τιμῶν, δι' ὧν πάντων ἀπέκτησε και διατηρεῖ πολλὴν και ἐκλεκτὴν πελατεῖαν. Παρακολουθοῦν τὴν ἐν Εὐρώπῃ πρόσοδον τῆς τέχνης κόπτει τὰ ἐνδύματα πάντοτε κατὰ τὸν τελευταῖον συρμὸν και δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν πλέον συρρομῶντα νέον.

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΕἰΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΚΟΝΙΑΚ Σ. ΤΡΙΠΟΥ

ΠΩΛΕῖΤΑΙ ἐν τοῖς ἐξῆς καταστήμασι και εἰς τὰς ἐξῆς ὠρισμένας τιμὰς :

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, ἐν τῷ χαρτοπωλείῳ Π. Φ. Χάγερ και Σα. Ἐν τῷ Ἐθνομωπωλείῳ Χρηστοδ. Μίγα ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι τῶν Βασιλικῶν Σταύλων. Ἐν τῷ βελωπωλείῳ Δ. Ναυλέρη ἐν Νεαπόλει. Ἐν τῷ χαρτοπωλείῳ Γερασίου ἀπέναντι τοῦ καφενείου Τεβῆα. Ἐν τῷ παντοπωλείῳ Σ. Πυρρῆ ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ.

Ἐν Πειραιεῖ, ἐν τῷ ἐμπορικῷ τῶν ἀδελφῶν Παρασκευοπούλου ὀπισθεν τοῦ Τιναελοῦ κηπου.

Ἐν ἸΣΘΜΙΑ, ἐν τῷ παντοπωλείῳ τῶν ἀδελφῶν Ἐλευθερίου πρώην Ἀμπαζοπούλου.

Ἐν ΚΟΡΙΝΘῶ, ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ Δημ. Πριφτοπούλου.

Τιμαὶ ὠρισμέναι ὡς ἀκολουθῶς :

Μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς « Ἀκρόπολις » πωλεῖται ἐκάστη φιάλη ἀρ. 3
 » » » Σ. Τρίπος και δύο ἀστέρων » » 3.50
 » » » Σ. Τρίπος και τριῶν ἀστέρων » » 4.—

Γίνονται δεκταὶ εἰς ἐπιστροφὴν αἱ φέρονται τὰς ἀνωτέρω ἐπιγραφὰς κεναὶ φιάλαι ἀντὶ λεπτῶν (20) ἐκάστη

(Ἐκ τοῦ γραφείου Σ. Τρίπου).

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΚΩΝ. ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛ. ΡΗΓΟΥ

(Ὀδὸς Ἐρμού και Νίκης)

Παρὰ τὰ Καταστήματα Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

Τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦτο ἀναδέχεται παραγγελίας διαφόρων γλυκισμάτων διά γεύματα, χορούς, ἐσπερίδας γάμους κλπ. ΠΛΩΤΑ, κατὰ παραγγελίαν, κατασκευάζονται ἐν αὐτῷ τοχύτατα και ὡς πρὸς τὴν τέχνην ἢ τὴν ποιότητα δὲν ἐπιδέχονται συναγωνισμὸν. FONDANTS ὡς τὰ τελειότερα τῶν εὐρωπαϊκῶν ζαχαροπλαστείων. BRIOCHEs, ὅμοια πρὸς τὰ φημιζόμενα τοῦ Στρασβούργου και πάντα τ' ἄλλα εἶδη τῆς ζαχαροπλαστικῆς, μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς τελειότητος.

ΕΝ Τῷ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙῷ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΠΕΤΡΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ

Ὀδὸς Ἐρμού κάτωθεν τοῦ ξενοδοχείου ἢ Βιέννη

Ἐκμίσθωσαν ἐσχάτως ἐκ Βορῶν διάφορα γνήσια εὐρωπαϊκὰ ποτὰ τοῦ περιημήμου εργοστασίου Φερλαίν και πολλῶν ἄλλων, ἰδίως κονιακ διαφόρων ποιότητων τιμώμενα ἀπὸ 3 ἕως 20 δραχμὰς ἐκάστη φιάλη, ΣΑΡΤΡΕΖ, ΒΑΝΙΛΙΑ, ΚΑΚΑΟ, ΚΕΡΑΣΟ και ἄλλα διάφορα εἶδη ποτῶν πρὸς δὲ Γόμα ἀραβικὴ πρὸς 4 και πρὸς 7 1/2 δραχ. ἐκάστη ὁμᾶ καραμέλαι γνήσια ἐκ γόμας και ἀλτέας και ἄπαντα τὰ χρεώδη διά Ζαχαροπλάστας Ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι κατασκευάζονται λουκούμια διαφόρων ποιότητων, Κομφέτα, και ἐν γένει παντὸς εἶδους γλυκίσματα ὡσαύτως στολίζονται μετ' ἀπαρμιλλου τέχνης ὠραῖοι δίσκοι διά μνημόσυνα.

Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.